

Pracz heroinowy z Chicago chce dokonać inwazji na Niger

9 sierpnia 2023

Od czasu obalenia popieranego przez USA rządu Nigru, zachodnioafrykańskie państwa należące do bloku ECOWAS zagroziły inwazją na swojego sąsiada. Zanim przewodniczący ECOWAS – Bola Tinubu zaczął nawoływać do interwencji, spędził lata piorąc miliony dolarów na rzecz handlarzy heroiną w Chicago, a od tamtej chwili był uwikłany w liczne skandale korupcyjne.

Kilka godzin po tym, jak 28 lipca wspierany przez Zachód przywódca Nigru został zatrzymany przez straż prezydencką tego kraju, prezydent Nigerii i przewodniczący Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) Bola Tinubu przystąpił do działania, ostrzegając, że grupa narodów „nie będzie tolerować żadnej sytuacji, która obejmuje demokratycznie wybrany rząd”. „Jako przewodniczący ECOWAS (...) oświadczam bez owijania w bawełnę, że Nigeria zdecydowanie popiera wybrany rząd w Nigrze”.

Dwa dni później ECOWAS nałożyła surowe sankcje na Niger, a blok wydał surowe ultimatum: jeśli nowo zainaugurowana junta

nie przywróci obalonego prezydenta w ciągu tygodnia, prozachodnie afrykańskie rządy grupy robią to – w razie potrzeby środkami wojskowymi.

W sobotę, 6 lipca – na dzień przed upływem terminu – przywódcy ECOWAS zatwierdzili plan inwazji na kraj, ze złowieszczym zastrzeżeniem, że „nie zamierzają powiedzieć spiskowcom, kiedy i gdzie zamierzamy uderzyć”.

Jeśli ECOWAS dopnie swego, państwa członkowskie: Benin, Republika Zielonego Przylądka, Wybrzeże Kości Słoniowej, Gambia, Ghana, Gwinea Bissau, Liberia, Nigeria, Sierra Leone, Senegal i Togo zostaną zmuszone do wysłania swoich żołnierzy w celu inwazji na Niger.

Wydarzenia te sprawiły, że zazwyczaj pomijany zachodnioafrykański kraj Niger znalazł się w centrum uwagi zachodnich mediów. Jeśli jednak wybuchną działania wojenne, na celowniku znajdzie się nie tylko jedno zubożałe państwo afrykańskie.

Sąsiednie Burkina Faso, Mali i Gwinea, które również są rządzone przez administracje wojskowe, które niedawno przejęły władzę siłą, ostrzegły, że jakikolwiek atak na Niger będzie postrzegany jako atak również na nie. Jeśli ich rywale z ECOWAS wykonają pierwszy ruch, narody, które media głównego nurtu nazwały „afrykańskim pasem zamachów stanu”, zobowiązały się do uruchomienia swoich sił zbrojnych – zapowiedź, która powinna zakończyć wszelkie złudzenia, że przywrócenie poprzedniego prezydenta kraju będzie procesem bezbolesnym.

Na czele prozachodniej koalicji stoi prezydent najpotężniejszego kraju, Nigerii: Bola Tinubu. Jeden z najbogatszych ludzi w Nigerii, źródło fortuny nękanego skandalami prezydenta pozostaje niejasne.

Dokumenty przejrzane przez The Grayzone ujawniają, że Tinubu od dawna związany jest ze Stanami Zjednoczonymi i został wskazany jako współnik w masowej operacji narkotykowej, w

ramach której prał miliony dolarów na rzecz krewnego handlującego heroiną.

Kariera Boli Tinubu obciążona zarzutami o handel narkotykami i korupcję

Przez ponad 30 lat Bola Tinubu był główną siłą na scenie politycznej i gospodarczej Nigerii, z lokalnymi przydomkami od „Matki Rynku” po „Ojca Chrzestnego Lagos” i „Lwa Bourdillon”. Jednak jego władza w Nigerii pozostawała w dużej mierze niezauważona przez odbiorców międzynarodowych aż do roku 2023, kiedy to został przewodniczącym ECOWAS po wygraniu prezydentury w wyborach uważnie śledzonych przez rząd USA.

Jako prezydent, Tinubu szybko wprowadził reżim reform gospodarczych wspieranych przez kontrolowany przez USA Międzynarodowy Fundusz Walutowy i Bank Światowy. W trakcie kariery politycznej Tinubu w Nigerii, afrykański podmiot kultywował bliskie relacje z ambasadą USA. Według szeregu tajnych depesz Departamentu Stanu opublikowanych przez WikiLeaks, amerykańscy urzędnicy w dużej mierze polegali na ocenach Tinubu dotyczących krajowego krajobrazu politycznego. <https://businessday.ng/news/article/world-bank-imf-others-back-tinubus-economic-reforms/>

Wcześniejsze życie przewodniczącego ECOWAS jest owiane tajemnicą, a nawet jego dokładny wiek nie jest znany. Prawie każdy szczegół osobistej historii Tinubu – przed jego pojawieniem się w Chicago na podstawie wizy studenckiej – jest kontrowersyjny, w tym jego oficjalne nazwisko rodowe.

Dokumenty z Chicago State University pokazują, że Tinubu uzyskał dyplom z administracji biznesowej w roku 1979. W kolejnych latach doniesienia medialne wskazują, że Tinubu był zatrudniony w pewnym charakterze w wielu dużych

międzynarodowych korporacjach z siedzibą w USA, w tym Mobil Oil Nigeria, firmie konsultingowej Deloitte i GTE, która była wówczas największą firmą komunikacyjną i użyteczności publicznej w USA.

Spośród niewielu szczegółów na temat wczesnych wyczynów nigeryjskiego prezydenta, które można potwierdzić, wiele pochodzi z dokumentów sądowych z 1993 roku, w których Tinubu został wymieniony jako współlnik w masowej operacji przemytu narkotyków na środkowym zachodzie.

Jak szczegółowo opisał dziennikarz David Hundeyin, dokumenty sądowe z Północnego Okręgu Illinois Sądu Okręgowego Stanów Zjednoczonych jasno pokazują, że Tinubu zgromadził małą fortunę, piorąc pieniądze dla krewnego handlującego heroiną w Chicago, a urzędnicy rządu USA ostatecznie zajęli ponad milion dolarów z różnych kont bankowych zarejestrowanych pod nazwiskiem obecnego prezydenta Nigerii.

Raport z 1993 roku sporządzony przez agenta specjalnego IRS Kevina Mossa wyjaśniał, że „istnieje prawdopodobny powód, by sądzić, że fundusze na niektórych rachunkach bankowych kontrolowanych przez Bolę Tinubu... stanowią dochody z handlu narkotykami; dlatego też fundusze te podlegają przepadkowi na rzecz Stanów Zjednoczonych”.

W dokumentach Moss opisuje niezwykle bliskie relacje pomiędzy przyszłym prezydentem Nigerii a dwoma nigeryjskimi dilerami heroiny o nazwiskach Abiodun Olasuyi Agbele i Adegboyega Mueez Akande, z których ten drugi został wymieniony jako kuzyn Tinubu we wniosku o pożyczkę na samochód.

„Według pracowników banku, kiedy Bola Tinubu przyszedł do First Heritage Bank w grudniu 1989 roku, aby otworzyć konta, został im przedstawiony przez Adegboyega Mueez Akande, który w tym czasie posiadał konto w banku”. Co więcej, dokumenty bankowe wskazują, że „Bola Tinubu otworzył również wspólne konto czekowe w swoim imieniu i imieniu swojej żony, Oluremi

Tinubu", która „wcześniej otworzyła wspólne konto bankowe również w tym banku z Audrey Akande, żoną Adegboyega Mueez Akande", wyjaśnił Moss. W kilku wnioskach, adresy używane przez Tinubu dokładnie odpowiadały tym używanym wcześniej przez Akande.

48. For the reasons set forth above, there is probable cause to believe that the funds in the accounts, held by First Heritage Bank, Citibank, N.A. and Citibank, International, in the names of Bola Tinubu and Compass Finance and Investment Company, Ltd., represent property that was involved in transactions in violation of 18 U.S.C. §§ 1956 and 1957, or is property traceable to such property or represents the proceeds of drug trafficking making the fund in the accounts forfeitable to the United States pursuant to 18 U.S.C. §981 and 21 U.S.C. §881.

„Zgodnie z dokumentacją bankową... Tinubu otworzył indywidualne konto rynku pieniężnego oraz konto NOW [Negotiable Order of Withdrawal]" w First Heritage Bank w grudniu 1989 r., jak zauważył agent specjalny. „We wniosku Tinubu podał, że jego adres to 7504 South Stewart, Chicago, Illinois" – „ten sam adres, z którego wcześniej korzystał Akande".

47. On January 30-31, 1992, Tinubu advised agents investigating this matter that he had no business association or financial relationship with Agbele or Akande. This information

14

contradicted his prior statements on January 13, 1992, when he advised law enforcement officers that the money used to open the account at First Heritage Bank had come from Akande.

„Dokumenty bankowe ujawniły, że pięć dni po otwarciu konta, 4 stycznia 1990 r., 80 000 USD zostało zdeponowane na koncie NOW w First Heritage Bank przelewem bankowym za pośrednictwem First Chicago z Banc One Houston” – czytamy dalej w raporcie. Według IRS, pieniądze zostały wysłane przez Akande.

Jednak według agenta specjalnego IRS, finansowe kontakty nigeryjskiego prezydenta z handlarzami heroiną poszły jeszcze dalej. Napisał on, że rejestry Citibanku udokumentowały „dwa dodatkowe konta firmowe prowadzone w imieniu Compass Finance and Investment Company, Ltd., które były kontrolowane przez Bola Tinubu”.

„Kiedy Bola Tinubu otworzył te konta”, dostarczył „akt założycielski i umowę spółki”, które „identyfikowały Mueeza Adegboyega Akande i Abioduna Olasuyi Agbele jako dyrektorów Compass Finance and Investment Company, Ltd.”, napisał Moss.

Ostatecznie Tinubu w jakiś sposób zdołał zdeponować ponad 660 000 dolarów na swoim koncie w First Heritage Bank w 1990 roku i ponad 1,2 miliona dolarów w następnym roku – a wszystko to, twierdząc, że zarabia zaledwie 2400 dolarów miesięcznie ze swojego stanowiska w Mobil Oil Nigeria.

Gdy śledztwo w sprawie prania brudnych pieniędzy zaczęło nabierać tempa, Tinubu opuścił Stany Zjednoczone i wrócił do Nigerii. Ostatecznie Moss był w stanie rozmawiać z Tinubu przez telefon przy wielu okazjach, a agent specjalny poinformował, że przyszły prezydent początkowo przyznał się do osobistych i finansowych kontaktów z parą handlarzy narkotyków.

Ale pod koniec stycznia 1992 r. „Tinubu poinformował agentów badających tę sprawę, że nie miał żadnych powiązań biznesowych ani finansowych z Abelem ani Akande” – napisał Moss. „Informacja ta była sprzeczna z jego wcześniejszymi oświadczeniami z 13 stycznia 1992 r., kiedy to poinformował funkcjonariuszy organów ścigania, że pieniądze użyte do

otwarcia konta w First Heritage Bank pochodziły od Akande”.

Po powrocie do Nigerii Tinubu zaczął już wchodzić na arenę polityczną. Do 1992 roku został wybrany do Senatu, a w 1999 roku został gubernatorem stanu Lagos, którą to funkcję sprawował do 2007 roku. W pewnym momencie swojej kadencji Tinubu nawiązał stosunki z ambasadą USA, które miały trwać przez wiele lat, zgodnie ze zbiorom depesz dyplomatycznych ujawnionych przez Wikileaks.

Ale nawet jego sojusznicy z Departamentu Stanu nie mogli nie zauważyć zamiłowania Tinubu do nieuczciwości. Jedną ze szczególnie godnych uwagi depesz wskazywała, że polityk był „znany z tego, że lubi manipulować faktami” i „w przeszłości został przyłapany na upiększaniu swoich osiągnięć edukacyjnych”.

Ostatecznie jednak użyteczność Tinubu zdawała się przeważać nad jego swobodnym stosunkiem do prawdy, a przyszły prezydent Nigerii dostarczał amerykańskim urzędnikom niemal ciągłej oceny sytuacji politycznej w swoim kraju. Pewne typowo kameralne spotkanie z Tinubu zakończyło się komentarzem ambasadora USA w Nigerii: „jak zawsze uznaliśmy, że jego spojrzenie na krajową scenę polityczną jest wnikliwe”.

Kiedy depesze wyszły na jaw w 2011 roku, wielu Nigeryjczyków było zszokowanych szczerością, z jaką ich wybrani urzędnicy rozmawiali z wysłannikami Waszyngtonu. „Gotowość naszych elit do ujawniania nieproszonych informacji o kraju amerykańskim urzędnikom zdradza infantylną tęsknotę za ojcowską dyktaturą” – napisał nigeryjsko-amerykański profesor i felietonista Farooq Kperogi.

Choć wydawało się, że Tinubu uniknął sprawiedliwości za domniemaną rolę w spisku związanym z przemytem heroiny, oskarżenia o korupcję będą ciążyć na przewodniczącym ECOWAS przez całą jego karierę polityczną w Nigerii. Od czasu opuszczenia stanowiska gubernatora Lagos w 2007 roku, Tinubu

„wybierał każdego kolejnego zwycięskiego kandydata”, według niemieckiego kanału DW, który zauważył na początku tego roku, że potentat „jest uważany za jednego z najbogatszych polityków Nigerii, ale źródło jego bogactwa jest nieznane”.

W ostatnich latach na światło dzienne zaczęły wychodzić wskazówki dotyczące pochodzenia fortuny zgromadzonej przez jednego z czołowych afrykańskich graczy politycznych.

W 2009 roku Tinubu został objęty dochodzeniem przez londyńską policję metropolitalną, która badała zarzuty, że polityk połączył pieniądze z dwoma innymi nigeryjskimi gubernatorami, aby stworzyć firmę-przykrywkę znaną jako „African Development Fund Incorporation”.

Śledczy twierdzili, że nietypowa umowa biznesowa była w rzeczywistości wspólnym wysiłkiem mającym na celu nielegalne nabycie udziałów ECONET, firmy telekomunikacyjnej założonej przez amerykańskiego agenta wywiadu i powiernika Fundacji Gatesów Strive’a Masiyiwa.

Próby zbadania legalności przedmiotowych transakcji zostały jednak odsunięte na bok, gdy nigeryjski rząd federalny zablokował brytyjskie dochodzenie, które ostatecznie zakończyło się bez jednego aresztowania. Do dziś władze Nigerii nie udostępniły dowodów, o które wnioskowały władze Wielkiej Brytanii.

W 2011 roku Tinubu stanął przed nigeryjskim Trybunałem Kodeksu Postępowania za nielegalne prowadzenie 16 zagranicznych kont bankowych. Chcąc uniknąć zażenowania, którego doświadczył wcześniej, gdy został sfotografowany w sądzie, przewodniczący ECOWAS miał odmówić zajęcia miejsca na ławie oskarżonych podczas rozprawy sądowej.

Wygląda jednak na to, że niepożądane zainteresowanie niewiele zrobiło, aby powstrzymać ekstrawagancki gust polityka, a Tinubu po raz kolejny został uwikłany w skandal korupcyjny związany z dochodzeniem w sprawie luksusowej rezydencji o

powierzchni 7000 stóp kwadratowych, w której prezydent Nigerii przebywa, gdy korzysta z opieki medycznej w Londynie.

Jak donosi nigeryjski serwis Premium Times, ogromna willa w ekskluzywnej londyńskiej dzielnicy Westminster została kupiona za grosze przez syna Tinubu, któremu w jakiś sposób udało się nabyć nieruchomość z rabatem w wysokości około 10 milionów dolarów od bogatego zbiega – mimo że aktywa sprzedawcy, w tym przedmiotowa rezydencja, zostały zamrożone przez sąd w Nigerii. Zdjęcia opublikowane w mediach społecznościowych w 2017 roku pokazują Tinubu pozującego wewnątrz willi wraz z ówczesnym prezydentem Nigerii, Muhammadu Buharim.

Obecny i poprzedni prezydent ściśle współpracowali przez dziesięciolecia, a Tinubu publicznie przypisywał sobie wyłączną zasługę za prezydenturę Buhariego podczas kampanii. „Gdyby nie to, że stałem przed wami na czele armii, mówiąc ‘Buhari, idź naprzód, jesteśmy za tobą’, on nigdy nie zostałby prezydentem” – powiedział zwolennikom na wiecu w zeszłym roku.

Podejrzane konglomeraty pieniędzy i wpływów nie skończyły się jednak na tajemniczej rezydencji w Londynie. Podczas wyborów parlamentarnych w Nigerii w 2019 r. materiał filmowy przedstawiający opancerzone ciężarówki wjeżdżające do rezydencji Tinubu stał się wirusowy w mediach

społecznościowych, a incydent ten był powszechnie postrzegany jako dowód na to, że polityk był zaangażowany w nieuczciwy program kupowania głosów. Ale Tinubu pozostał nieugięty, mówiąc dziennikarzom: „Trzymam pieniądze, gdzie chcę”.

„Przepraszam, czy to moje pieniądze, czy pieniądze rządowe?” zapytał. „Jeśli nie reprezentuję żadnej agencji rządowej i mam pieniądze do wydania, jeśli mam pieniądze, jeśli chcę, daję je ludziom za darmo” – nalegał.

W styczniu tego roku oficjalne wyjaśnienie tego epizodu ponownie ewoluowało, gdy jeden z przedstawicieli jego partii powiedział nigeryjskiej stacji telewizyjnej, że opancerzone ciężarówki, o których mowa, po prostu „przegapiły [swoją] drogę” i dotarły pod zły adres. Zapytany, dlaczego Tinubu pozornie przyznał się do wydawania gotówki ludności, sekretarz organizacyjny partii w Lagos zaoferował zdezorientowanym prezynterom równie nieprawdopodobne wyjaśnienie: „powiedział to żartem”.

ECOWAS jako broń neokolonialna

Podczas gdy ECOWAS została oficjalnie założona na mocy traktatu z Lagos w 1975 r., jej oficjalna historia wskazuje, że początki bloku sięgają utworzenia franka CFA w 1945 r., który skonsolidował imperium zachodnioafrykańskie Francji w jednowalutową unię. Oficjalnie posunięcie to zostało opisane jako życzliwa próba ochrony tych kolonii przed konsekwencjami gwałtownej dewaluacji franka francuskiego w 1945 r., po utworzeniu zdominowanego przez USA systemu Bretton Woods. Jak powiedział wówczas francuski minister finansów: „W pokazie swojej hojności i bezinteresowności, metropolitalna Francja, chcąc nie narzucać swoim dalekim córkom konsekwencji własnego ubóstwa, ustala różne kursy wymiany dla ich walut”.

W rzeczywistości wprowadzenie franka CFA oznaczało, że Paryż był w stanie utrzymywać wysoce nierówne relacje handlowe ze swoimi afrykańskimi koloniami w czasie, gdy jego gospodarka

była spustoszona przez II wojnę światową, a jego zamorskie imperium szybko się rozpadało. Waluta ta sprawiała, że import z Francji i vice versa był dla państw członkowskich tani, ale eksportowanie czegokolwiek gdziekolwiek indziej było dla nich zaporowo drogie.

Ta wymuszona zależność we frankofońskiej Afryce Zachodniej stworzyła rynek zmonopolizowany dla Francuzów, a tym samym dla reszty Europy. Ta dynamika, która przez dziesięciolecia hamowała regionalny rozwój gospodarczy, utrzymuje się do dziś. Utrzymująca się dominacja franka CFA sprawia, że państwa Afryki Zachodniej pozostają pod ekonomiczną i polityczną kontrolą Francji. Owe afrykańskie narody nie są w stanie wprowadzić znaczących zmian w polityce, ponieważ nie mają kontroli nad własną polityką pieniężną.

Fakt, że waluta zajmuje tak ważne miejsce w autoryzowanej historii ECOWAS jest pouczający, ponieważ blok ten od dawna był krytykowany jako przedłużenie francuskiego imperializmu. Nie bez powodu w 1960 r. ówczesny prezydent Francji Charles de Gaulle uczynił członkostwo we franku CFA warunkiem wstępnym dekolonizacji Afryki.

Chociaż ECOWAS teoretycznie ma na celu maksymalizację zbiorowej siły przetargowej państw członkowskich poprzez wspieranie „międzypaństwowej współpracy gospodarczej i politycznej”, taka harmonizacja ułatwia byłym mocarstwom imperialnym, takim jak Francja, wykorzystywanie i osłabianie krajów wchodzących w jej skład. Blok narzuca swoim członkom ścisłe, zatwierdzone przez Zachód ramy prawne i finansowe, a każde państwo odbiegające od tych zasad jest surowo karane.

W styczniu 2022 r. ECOWAS nałożyła surowe sankcje na Mali, co skłoniło tysiące ludzi do wyjścia na ulice w celu poparcia rządu wojskowego, który przejął władzę w styczniu poprzedniego roku. Wysiłki nowego rządu mające na celu oczyszczenie kraju ze złych wpływów zagranicznych doprowadziły do całkowitego zakazu dla francuskich mediów, co zostało potępione przez ONZ,

ale z zadowoleniem przyjęte przez przeciętnych Malijszyków.

ECOWAS zastosowała podobne środki wobec Burkina Faso w odpowiedzi na wojskowy zamach stanu z września 2022 r., w wyniku którego Paul-Henri Sandaogo Damiba został usunięty po zaledwie ośmiu miesiącach sprawowania władzy. Chociaż sam Damiba przejął władzę w drodze wojskowego zamachu stanu, nie spotkało się to z dużym potępieniem ze strony zachodnich urzędników i niewiele było sugestii, aby ECOWAS nałożyła sankcje – być może ze względu na prozachodnią orientację obalonego przywódcy i status absolwenta wielu elitarnych amerykańskich kursów wojskowych i Departamentu Stanu.

Od roku 1990 ECOWAS rozpętało siedem odrębnych konfliktów w Afryce Zachodniej, aby chronić despotów preferowanych przez Zachód w całym regionie. W międzyczasie, w latach 1960-2020, Paryż rozpoczął 50 oddzielnych jawnych interwencji w Afryce. Dane liczbowe dotyczące tajnych działań prowadzonych w tym czasie są niedostępne, ale odciski palców tego kraju są widoczne na wielu sfałszowanych wyborach, zamachach stanu i zabójstwach, które utrzymały skorumpowane rządy u władzy na całym kontynencie.

Jak zauważył prezydent Jacques Chirac w 2008 roku, „bez Afryki Francja spadnie do rangi trzeciego [światowego] mocarstwa”. Perspektywa ta została potwierdzona w raporcie francuskiego Senatu z 2013 r. zatytułowanym „Afryka jest naszą przyszłością”. Rzeczywiście, samo istnienie antyimperialistycznych rządów w jakimkolwiek miejscu w regionie jest dla Paryża nie do przyjęcia.

Na szczęście dla francuskich elit, skompromitowane postacie, takie jak Bola Tinubu, wciąż są pod ręką, by odwalać za nich brudną robotę.

Autorstwo: Alexander Rubinstein i Kit Klarenberg

Źródło zagraniczne: [TheGrayZone.com](https://thegrayzone.com)

Źródło polskie: [BabylonianEmpire.wordpress.com](https://babylonianempire.wordpress.com)

Źródłografia

1.

<https://westafricaweekly.substack.com/p/bola-ahmed-tinubu-from-drug-lord-e35>

2.

https://saharareporters.com/sites/default/files/Bola_Tinubu_Heroism.pdf

3. https://wikileaks.org/plusd/cables/03LAGOS239_a.html

4. https://wikileaks.org/plusd/cables/03ABUJA280_a.html

5.

<https://www.dw.com/en/who-is-nigerias-new-president-bola-tinubu/a-64851330>

6.

<https://saharareporters.com/2011/10/26/foreign-accounts-former-gov-bola-tinubu-refuses-be-docked-ccb-tribunal>

7.

<https://thegrayzone.com/2022/01/31/gates-foundation-trustee-overthrow-zimbabwean-covert-us-uk-govt/>

8.

<https://www.vanguardngr.com/2009/09/fg-uk-at-loggerheads-over-tinubu-ibori-attah/>

9.

<https://www.premiumtimesng.com/pandora-papers/488537-pandora-papers-buhari-visited-tinubu-in-corruption-tainted-london-villa-acquired-by-oyetola.html>

10.

<https://saharareporters.com/2023/01/26/years-after-tinubu-admitted-cash-bullion-vans-spotted-his-lagos-residence-election-eve>

11. <https://twitter.com/ARISEtv/status/1618590861696049153>

12. <https://www.globaltimes.cn/content/739771.shtml>

13.

<https://www.senat.fr/notice-rapport/2013/r13-104-notice.html>

14.

<https://www.premiumtimesng.com/news/top-news/612050-tinubu-speaks-on-coup-attempt-in-niger.html>